

מ"ת 52656/05/18 - מדינת ישראל נגד באסל גית

בית משפט השלום בחדרה

מ"ת 52656-05-18 מדינת ישראל נ' גית (עציר)
תיק חיצוני: 207107/2018

בפני	כבוד השופטת הדסה אסיף
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	באסל גית (עציר)

החלטה

1. מונחת בפני בקשה לחילוט ערבויות.
2. כנגד המשיב הוגשה בקשה למעצר עד תום ההליכים. דיון בבקשה התקיים ביום 31/5/18, ובמהלכו ביקש הסנגור לשחרר את המשיב לחלופת מעצר. במסגרת הדיון גם נחקרו המפקחים, שאותם הציע הסנגור כחלק מחלופת המעצר. בהחלטה שניתנה בתום הדיון הוריתי על שחרורו של המשיב לחלופת מעצר, שלפיה ישהה בתנאים של מעצר בית מלא בבית אמו ב+++++ תחת פיקוח שבכל שעות היממה של האם או האח, מ'. כתנאי לשחרור ולהבטחת תנאי השחרור, נדרש המשיב לחתום על התחייבות בסכום של 10,000 ₪, וכל אחד מהמפקחים נדרש לחתום על ערבות בסכום של 10,000 ₪. בנוסף, נדרשה הפקדה במזומן בסכום של 1,500 ₪.
3. בהחלטה שניתנה ביום 10/7/18, שונו תנאי השחרור, באופן שהמשיב יכול היה לצאת מן הבית לצורך עבודה עם אחיו מ', שהוא אחד המפקחים. בנוסף, נקבעו לו שעות התאווורות, גם כן בליווי אחד המפקחים. נקבע כי יתר תנאי השחרור יעמדו בעינם.
4. ביום 3/12/18 הוגשה הבקשה שבפני, ובה טוענת המאשימה כי המשיב הפר את תנאי השחרור שנקבעו לו, כאשר נמצא כשהוא נוהג ברכב גנוב. למותר לציין שאיש מהמפקחים לא פיקח עליו באותה עת.
5. בדיון היום שמעתי את טענות הצדדים. הטענות התמקדו בבקשה לחילוט הערבויות שעליהם חתמו אמו ואחיו של המשיב, שמונו כמפקחים. עניינה של ההתחייבות עליה חתם המשיב עצמו נדחה למועד אחר על פי ההחלטה מיום 11.12.18.

6. מטעמי הסנגור עולה שאין, למעשה, מחלוקת על כך שתנאי השחרור הופרו. הסנגור גם לא טען כנגד טענת המאשימה לפיה המפקחים לא מילאו, למעשה, אחר המשימה שנטלו על עצמם, ולא פיקחו על המשיב, שיצא מן הבית ללא פיקוח, ונתפס על ידי שוטרים כשהוא נוהג ברכב גנוב.

7. טיעוני הסנגור כנגד מימוש הערבויות, היו שהערבויות אינן תקינות, ולא ניתן בנסיבות האלה להורות על חילוטן.

8. כתבי הערבות סרוקים בנט המשפט. בשניהם מדובר באותו מסמך מודפס, שבראשו מופיעים מצד ימין מספר התיק ושמות הצדדים, ובצדו השמאלי, התאריך 31/5/18. וזה תוכן המסמך שעליו חתם כל אחד מהערבים:

"כתב ערבות צד שלישי - בהליך פלילי

אני/אנו הח"מ ערבים/ים לכך שמר/גב' באסל גית ת.ז. 209535012, ימלא אחר תנאי הערובה המפורטים להלן. אם יופר תנאי מתנאי הערובה אשלם/נשלם ביחד ולחוד לאוצר המדינה כל סכום שיצווה בית המשפט עד סכום של 10,000.00 ₪.

אני/אנו מתחייבים/ים להודיע לבית המשפט על כל שינוי שיחול במעני/ננו הרשום בכתב הערבות.

תנאי הערובה

1. שהנאשם/המערער/המשיב/המבקש יתייצב למשפט/לדין בערעור בתיק הנ"ל בכל מועד שייקבע לכך כדין.

2. שהנאשם/המערער/המשיב/המבקש יתייצב לנשיאת העונש שהוטל במשפט בתיק 52656-05-18 ביום _____ או בכל מועד אחר שיורה בית המשפט.

3. שהנאשם/המערער/המשיב/המבקש ימלא אחר התנאים כאמור בהחלטה מיום _____.

4. _____

בהתאם לתנאי ההחלטה."

9. לטענת הסנגור, כתב הערבות כפי שנחתם אינו עונה על דרישות סעיף 49 לחוק סדר הדין הפלילי

(סמכויות אכיפה - מעצרים) התשנ"ו - 1996 (להלן - "החוק"). לטענתו, סעיף 49(ב) מחייב כי :

"בכתב ערובה החתום בידי צד שלישי יפורטו גם התנאים המיוחדים שלמילויים ערב צד שלישי".

לטענת הסנגור, תנאי זה לא מתקיים בכתב הערבות שעליו חתמו הערבים בתיק שבפני. לטענתו, לא רק שלא פורטו בכתב הערובה התנאים שלמילויים ערבו הערבים, אלא שסעיף 3 לתנאי הערובה, שבו צריך היה למלא את תאריך ההחלטה שבה פורטו תנאי הערובה, גם הוא לא מולא. לכן, לטענת הסנגור, לא ניתן להורות על מימוש הערבויות. לטענת הסנגור, החוק אינו מאפשר לסטות מהוראות סעיף 49(ב), ואין לקרוא לתוכו את מה שאין בו. לטענת הסנגור, לא ניתן לסטות מהוראות החוק, גם אם ברור שהערבים ידעו מהם תנאי הערובה.

10. המאשימה טוענת מנגד כי מדובר בפגם טכני בלבד. לטענת המאשימה, ברור שהערבים ידעו היטב מהם התנאים שלהבטחתם ערבו. לטענת המאשימה, הערבים לא רק שנכחו באולם בית המשפט במהלך הדיון, ושמעו באוזניהם את ההחלטה אודות תנאי השחרור שנקבעו למשיב, אלא שהם גם נחקרו באותו דיון. לטענתה, ברור איפה שהערבים ידעו היטב שכל הפרה של תנאי השחרור כפי שנקבעו באותה החלטה, עשויה להביא למימוש הערבויות. עוד טוענת המאשימה, כי תאריך ההחלטה לא מופיע, אמנם, בסעיף 3 לתנאי הערובה, אך הוא מופיע בראש המסמך. לכן, לטענת המאשימה, אין פגם בכתב הערבות ואם יש פגם, הרי שמדובר בפגם טכני, שאינו צריך למנוע את מימוש הערבויות.

11. שמעתי בקשב רב את טענות שני הצדדים, ויש להודות - יש טעם בטענות שני הצדדים. הערבים אכן נכחו באולם בית המשפט, נחקרו, ושמעו באוזניהם את ההחלטה שבה פורטו תנאי השחרור, כמו גם הצורך במתן הערבויות, שעליהן חתמו בתום הדיון בפני פקיד בית המשפט. בנסיבות האלה, נראה שיש ממש בטענת המאשימה, לפיה הערבים ידעו היטב מהם התנאים שלהבטחתם הם חותמים על כתב הערבות.

12. אל מול טענה זו, ניצבת טענת הסנגור, שגם היא ראויה להישמע, ולפיה כתב הערבות, כפי שנחתם, אינו עונה על דרישות סעיף 49 (ב) לחוק.

13. במחלוקת זו, ולא בלי התלבטות, אני מעדיפה את טענותיו של הסנגור. אני סבורה שמאחר שמדובר בהליך פלילי, לא ניתן להתעלם מלשון החוק, ולא ניתן להתעלם מן העובדה שכתב הערובה אינו מפרט, אפילו לא על דרך של הפניה, מהם התנאים שלהבטחתם היא נחתמה.

14. במסקנה זו אני מצטרפת, בכל הכבוד, לעמדתה של כב' השופטת ביטון פרלה, שבפניה באה שאלה דומה. כתב ערבות בנוסח דומה, אם לא זהה, שגם בו נותרו ריקים כל המקומות שיש למלאם, הגיע לדיון בפניה בתיק מ"ת 51374-02-17 מ"י נ' אבירן בן חמו ואח' (החלטה מיום 22/8/18 בפני כב' השופטת ביטון פרלה). בהחלטה מפורטת ומנומקת הגיעה כב' השופטת שם לכלל מסקנה, שלא ניתן להורות על מימושם של כתבי הערבות כפי שהוצגו בפניה. זאת, אף שגם שם, כמו במקרה שבפני, נכחו

הערבים באולם בית המשפט ולכאורה קיבלו על עצמם את תנאי השחרור. בשל העובדה שכתבי הערובה כפי שנחתמו שם לא מילאו אחר הוראות החוק, ולא פורטו בהם התנאים שבשל הפרתם נתבקש החילוט, נדחתה בקשת המדינה לחילוט. כאמור, גם אני מגיעה למסקנה דומה.

15. גם כאן, כמו בהחלטת כב' השופטת ביטון פרלה, אביא את שנקבע בדבר החובה לפרט בכתב הערובה את תנאי הערבות:

"עמדה זו, מחייבת ניתוק - לעניין מימושה של הערבות - בין החלטת בית משפט בעניין מתן הערבות ותנאיה, לבין תנאי הערבות המפורטים בכתב הערובה. כאשר ההחלטה האמורה יכולה לשמש מקור להתחקות אחר כוונת הצדדים לכתב הערבות במקום שיש צורך בהתחקות כזו, אך אין בכוחה להוסיף לכתב הערובה את מה שאין בו."

באשר למימושה של ערובה, צוין באותו עניין:

"באים בחשבון, אפוא, אך ורק התנאים הקבועים בכתב הערובה גופו. ובמקום שבו לא צוינו בכתב הערובה כל התנאים שנקבעו בהחלטת בית המשפט בדבר מתן הערובה - הרי לעניין מימוש הערובה, יבואו בחשבון אך ורק אותם תנאים שנקבעו בכתב הערובה".

בש"פ 1030/94 שלמה לוי (מיום 10/8/94) בפיסקה 5 לפסק הדין.

16. בעניין אחר נקבע:

"משוחרר בערובה לא יחוייב בכל תנאי שהוא, ויהא זה תנאי "ברור ומובן מאליו" ככל שיהא, אלא אם כתוב אותו תנאי באורח מפורש בכתב הערובה שחתם עליו".

בש"פ 1760/01 פלוני נ' מ"י, כרך נה 5 בעמ' 1, פסקה 17 (פסק דין מיום 15/4/01).

וראה גם בש"פ 3390/14 אלעזר ענבל נ' מ"י, פסק דין מיום 11/6/14 בפסקה 35.

17. במקרה שבפני, כאמור, לא רק שלא צוינו בכתב הערובה תנאים כלשהם, אפילו אין בו הפניה להחלטה שבה פורטו תנאי השחרור. מאחר שמחדל דומה כבר הונח לפיתחו של בית המשפט בהליך אחר, לא נותר אלא להצטער על כך שחרף החלטת בית המשפט בקריות, בתיק מ"ת 51374-02-17 הנ"ל, שוב לא מולאו כתבי הערבות כנדרש. על כל פנים, בנסיבות האלה, דעתי היא שלא ניתן לממש את הערבויות.

18. מכיוון שכך ולאור כתב הערבות כפי שהוא, אין צורך להידרש לשאלה אם די בהפניה לתאריך ההחלטה שבה פורטו תנאי השיחרור, כפי שלכאורה יש למלא בסעיף 3 בחלט שעניינו "תנאי הערובה". במילים

אחרות - בשלב זה, אין צורך להכריע בשאלה אם נוסח כתב הערובה, שלפיו אין מפרטים את התנאים שלהם מסכימים הערבים לערוב, אלא מסתפקים בהפניה לתאריך ההחלטה שבה פורטו אותם תנאים, די בו כדי לעמוד בדרישות סעיף 49 (ב) לחוק.

18. סוף דבר, שאני דוחה את הבקשה.

המזכירות תעביר החלטה זו לצדדים. (תשומת הלב לכך שהערבים מיוצגים על ידי עו"ד אראם מחמיד מהסנגוריה הציבורית).

ניתנה היום, כ"ד טבת תשע"ט, 01 ינואר 2019, בהעדר הצדדים.